

SXEDIO.F43

13.7.1947: ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ. ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΚΥΚΚΩΤΗΣ ΚΑΙ ΦΡΙΞΟΣ ΚΟΥΜΙΔΗΣ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΙΑΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΦΑΣΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΓΙΑ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΘΡΟΝΩΝ ΠΑΦΟΥ ΚΑΙ ΚΙΤΙΟΥ ΑΛΛΑ ΑΝΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΕΟΝΤΙΟΥ

Ταυτόχρονα με τις Αρχιεπισκοπικές εκλογές (Λεοντίου και Μακαρίου) είχαν αρχίσει οι διεργασίες για την εκλογή Μητροπολιτών.

Σε πρώτο στάδιο με τη εκλογή του Λεοντίου στις **20.6.1947** είχαν αρχίσει οι προσπάθειες για εκλογή Μητροπολιτών για πλήρωση των θρόνων του Κιτίου και της Πάφου.

Ο τρίτος θρόνος, της Κερύνειας, είχε τον Μητροπολίτη του, τον Μακάριο Μυριανθέα που είχε επιστρέψει τους προηγούμενους μήνες από τη εξορία από το **1931**.

Ωστόσο με το θάνατο του Λεοντίου **36** ημέρες μετά την εκλογή του (**26.7.1947**) και την εκλογή του Μητροπολίτη Κυρηνείας Μακαρίου ως Αρχιεπισκόπου Β (**24.12.1947**) κενούτο και ο τρίτος θρόνος και έπρεπε να γίνουν εκλογές για την ανάδειξη και τρίτου Μητροπολίτη, δεδομένου μάλιστα ότι με τα προβλήματα που ακολούθησαν το θάνατο του Λεοντίου οι εκλογές για πλήρωση των δυο άλλων θρόνων είχαν αναβληθεί.

Ταυτόχρονα με την εκλογή του Μακαρίου Β στην Κύπρο οι Μητροπολίτες Περγάμου και Σάρδεων που είχαν έλθει στην Κύπρο και ανέλαβαν τις Μητροπόλεις Πάφου και Κιτίου, έπρεπε να επιστρέψουν στις έδρες τους και η Εκκλησία να αποκτούσε τους δικούς της Μητροπολίτες.

Στα **1947** βρίσκονταν στις Ηνωμένες Πολιτείες δυο Κύριοι ιερωμένοι, ο Αρχιμανδρίτης Μακάριος Κυκκώτης και ο πρώην Αρχιερατικός Επίτροπος, Αρχιμανδρίτης Κυπριανός Κυριακίδης.

Τα ονόματά τους αναφέρθηκαν από την αρχή για

πιθανή εκλογή τους στους κενούς θρόνους.

Στην Κύπρο άλλα ονόματα που αναφέρθηκαν ήταν του ηγουμενίου Κύκκου Κλεόπα, των Αρχιμανδριτών Φώτιου (Φρίξου) Κουμίδα, Ανδρόνικου, Γενναδίου και Παρθένιου Κιρμίτση.

Στην αρχή τον Αρχιμανδρίτη Μακάριο Κυκκώτη υποδείκνυε για το θρόνο της Πάφου η Αριστερά. Η ίδια παράταξη πρότεινε αρχικά, για το θρόνο του Κιτίου, τον Φρίξο Κουμίδα.

Το Μακάριο είχε ανακαλύψει, σύμφωνα με τον Γενικό Γραμματέα του ΑΚΕΛ Φιφή Ιωάννου, ο ίδιος.

Εγγραψε ο Φιφής Ιωάννου, ύστερα από **30** χρόνια, στις **6** Ιουλίου **1976** στην εφημερίδα "Απογευματινή":

"Στ' αυτιά του υποφαινομένου, υπό την ιδιότητα του ως Γενικού Γραμματέως του ΑΚΕΛ φτάνει με όλες τις καλές συτάσεις για τα προοδευτικά, πατριωτικά και δημοκρατικά του αισθήματα καθώς και για τις διοικητικές του ικανότητες, το όνομα του Αρχιμανδρίτου Μακαρίου Κυκκώτη που σπούδαζε ακόμα, **34** χρόνων τότε, στη Βοστώνη των Ηνωμένων Πολιτειών, μετά τις σπουδές του στη Θεολογική Σχολή των Αθηνών.

Διασταυρώνουμε αυτές τις πληροφορίες με αποτέλεσμα την πλήρη επαλήθευση τους. Δίνουμε σημασία στην ανοχή που επιδείκνυε ο υποδειχθείς κληρικός που εμείς ξέραμε από το Γυμνάσιο και στην ανεκτικότητα που μπορούσε να επιδείξει σε ότι λεγόταν τότε "κομμουνισμός" και "ανάγκη αφανισμού" του.

Υστερα, χωρίς δισταγμό πια προτείνουμε την υποψηφιότητα Μακαρίου Κυκκώτη για το αξίωμα του Μητροπολίτου Πάφου με όλες τις πιο πάνω υποστηρικτικές εξηγήσεις από μέρους του υποφαινομένου. Η εισήγηση γίνεται αποδεκτή το ίδιο δε συμβαίνει και σε δεύτερο στάδιο από μέρους της Ολομέλειας της Κεντρικής Επιτροπής και σε τρίτο στάδιο από μέρους των εξωκομματικών στελεχών του Λεοντιακού Μετώπου, με προεξάρχοντας τους Ιωάννη Κληρίδη, Μ. Παπαπέτρου και Πυγμαλίωνα Ιωαννίδη".

Η πρώτη αντίδραση του Μακαρίου Κυκκώτη ήταν

αρνητική. Δεν δεχόταν την υποψηφιότητα. Σε τηλεγράφημα του μάλιστα στη Δεξιά Παράταξη της Πάφου, που άρχισε να ενδιαφέρεται κι' αυτή για την εκλογή του, ο Κυκκώτης τόνιζε ότι ήθελε να συνεχίσει τις σπουδές του:

" Επιθυμών συνεχίσω σπουδάς, αρνούμαι υποψηφιότητα. Μακάριος Κυκκώτης" (11 Ιουλίου 1947, τηλεγράφημα Κυκκώτη στην εφημερίδα "Εθνος" του Θεμιστοκλή Δέρβη, Γενικού Γραμματέα του Δεξιού Κόμματος ΚΕΚ-Κυπριακό Εθνικό Κόμμα).

Το ΑΚΕΛ όμως είχε πάρει τις αποφάσεις του και εφάρμοσε και στην περίπτωση του Μακαρίου την ίδια τακτική που είχε ακολουθήσει με την εκλογή του Λεοντίου στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο, ο οποίος ενώ επέμενε να μη αποδέχεται την εκλογή, σαν εξασφάλισε την πλειοψηφία πείστηκε και αποδέχθηκε να γίνει Αρχιεπίσκοπος.

Οι δυο παρατάξεις προχώρησαν και καθόρισαν τους υποψηφίους τους για τους θρόνους Πάφου και Κιτίου και Κερύνειας.

Υποψήφιοι του λεγόμενου Λεοντιακού Μετώπου οι Μακάριος Κυκκώτης για την Πάφο και Φρίξος Κουμίδης για το θρόνο του Κιτίου και για τη Δεξιά ο ηγούμενος Κύκκου Κλεόπας για το θρόνο της Πάφου, ενώ για το θρόνο του Κιτίου δεν είχε ακόμα επιλέξει το δικό της υποψήφιο, γιατί είχαν αποτύχει οι προσπάθειες για κοινό υποψήφιο.

Έτσι για το θρόνο του Κιτίου η Δεξιά περιορίστηκε σε αποχή.

Οι εκλογές για την ανάδειξη των ειδικών αντιπροσώπων έγιναν στις 13 Ιουλίου 1947 (ημέρα που αργότερα θα καθιερωνόταν ως η τυχερή ημέρα του Μακαρίου Κυκκώτη).

Στις εκλογές θριάμβευσε ουσιαστικά το Λεοντιακό Μέτωπο και είχε αναδείξει τόσους ειδικούς αντιπροσώπους που εξασφάλιζαν σίγουρη την εκλογή των υποψηφίων του στους δυο θρόνους.

Οι εκλογές Γενικών Αντιπροσώπων ορίστηκαν για τις 27 Ιουλίου, αλλά αναβλήθηκαν γιατί στο μεταξύ είχε πεθάνει ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος, ο δε

διάδοχος του Μακάριος Β προκήρυξε νέες εκλογές.